

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

desembre 2012

LA NEREA TÉ MAL DE QUEIXAL

Inici: Marta Dapena Soriano (*Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat*)

Nus: Alumnes 1rB Escola Pau Vila, El Papiol (Tutora: Carme Maeztu)

Desenllaç: Alumnes 2nB Escola Nadal, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Ana Isabel Sánchez)

La Nerea es va llevar amb un mal de queixals terrible.

- Haurem d'anar al dentista. -li havia dit la mare-

I dit i fet.

Se'n van anar a veure l'Arnau, que era el dentista de tota la vida, encara que a la Nerea no li feia cap gràcia anar-hi.

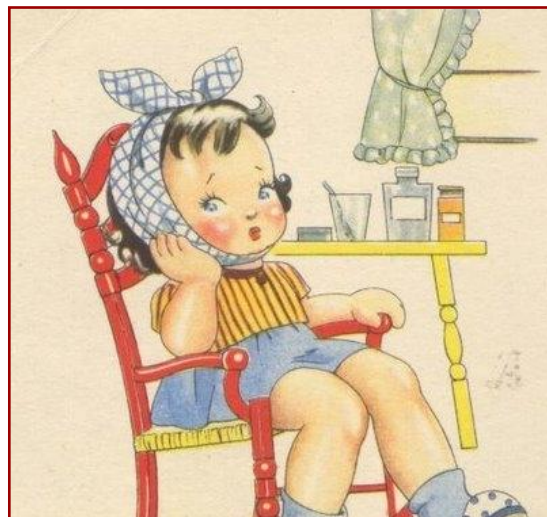
Van arribar i la infermera els va dir que s'esperessin a la saleta.

Van seure en dues cadires ben còmodes i llavors a la mare la van trucar al mòbil.

La Nerea es va quedar tota sola i de sobte va sentir:

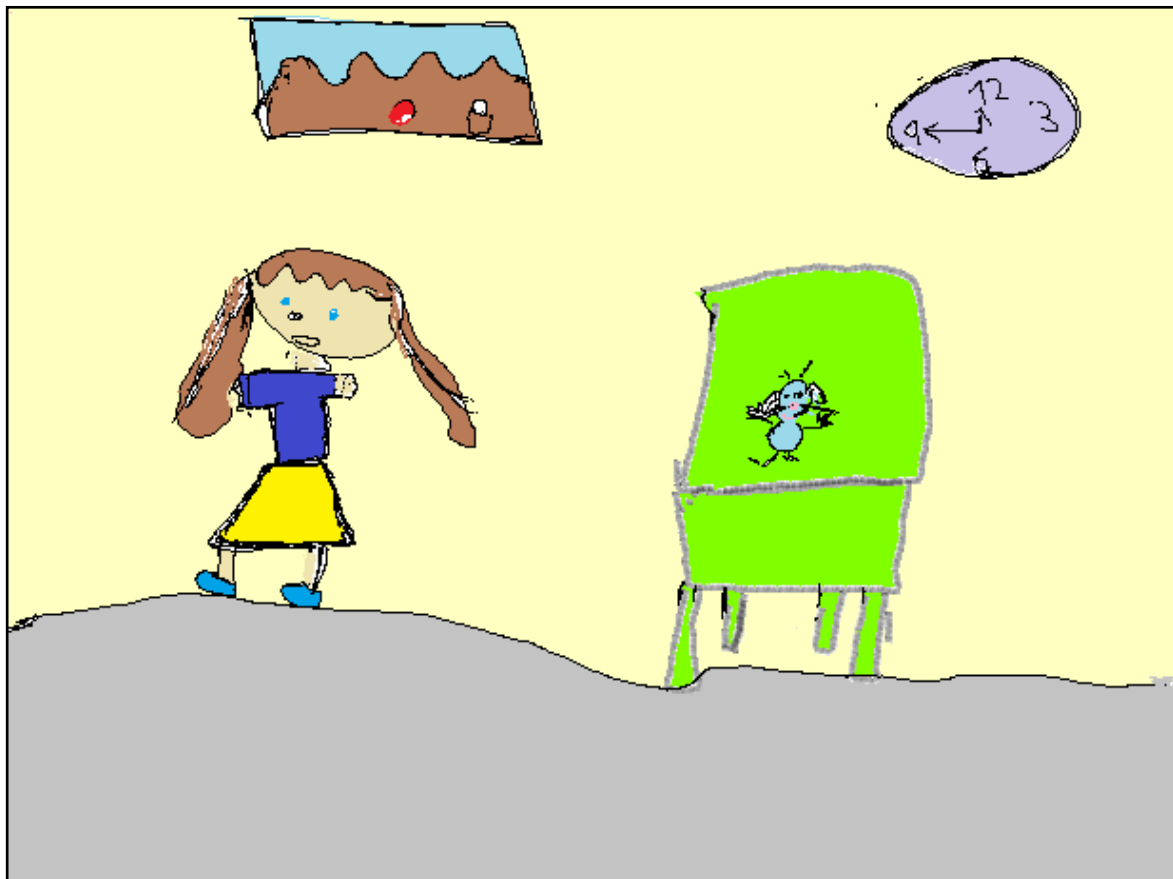
- Pst, pst!
Eh! Aquí baix!

...

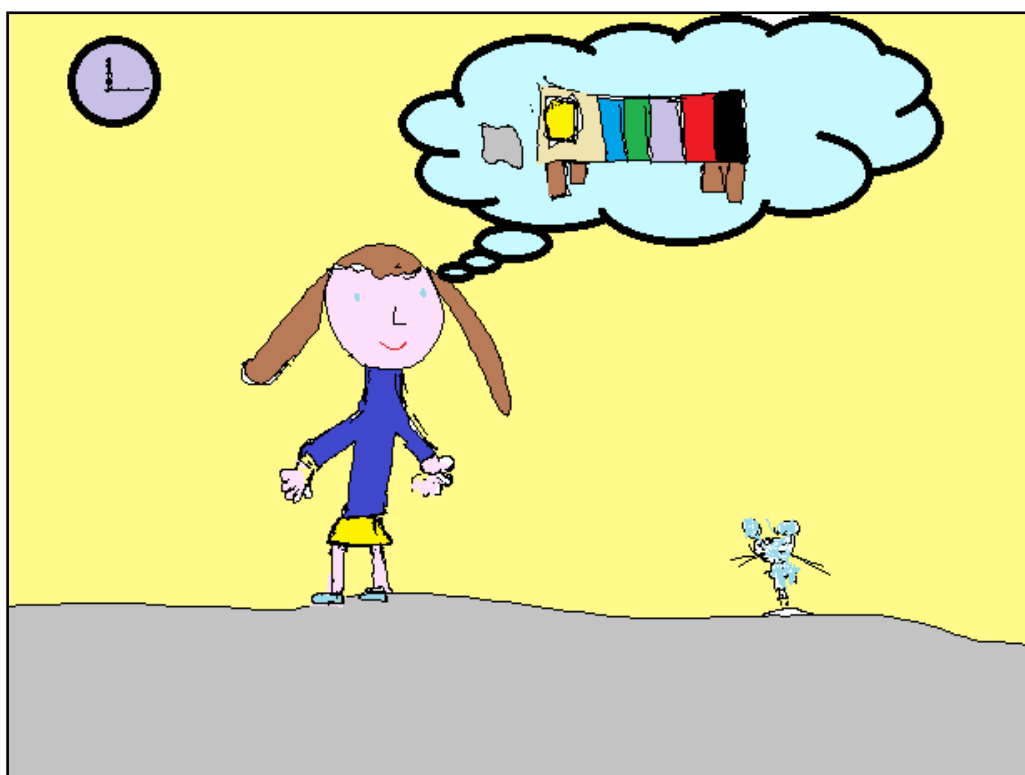
La Nerea va mirar sorpresa i va veure uns bigotis que sortien pel darrere de la pota de la seva cadira.

- Ei! I tu qui ets?
- Doncs el ratolí Pérez, és clar!
- I també tens visita amb el dentista?
- Nooooo! I ara!

Aleshores el ratolí li va explicar que sabia el mal que li feien els queixals i les poques ganes que tenia d'anar al dentista i la va tranquil·litzar dient-li:

- Apa Nerea, entra sense por. L'Arnau t'adormirà la boca i ni notaràs que et treu el queixal. I saps el millor de tot? Aquesta nit vindré a fer-te una visita!
- I què em portaràs? -preguntà la Nerea.
- Ahhh... Tu posa el queixal sota el coixí i a veure demà al matí què hi trobes....

La mare de la Nerea va tornar a la saleta i li va veure la cara tota riallera.

- Què ha passat?
Que parlaves amb algú?

- Res mama, res... que ja tinc ganes que em cridi la infermera!

La infermera crida la Nerea.

L'Arnau, el dentista, li treu el queixal.

La Nerea no va plorar i quan va sortir de la consulta, la mare li va preguntar:

- T'ha fet mal l'Arnau?
- No, mama, no m'ha fet mal -va contestar molt contenta.

Després van tornar a casa i quan va anar a dormir, va deixar el queixal sota el coixí.

Al dia següent, la Nerea no va sentir el despertador i quan la mare va mirar el rellotge, va dir:

- Nerea, Nerea, falten deu minuts per anar a l'escola!
- Ai, mama, m'he adormit!

Va anar tan ràpid que es va oblidar de mirar sota el coixí.

A mig matí, va anar al lavabo i va sentir un:

- Pssst, pssst. Aquí sota, Nerea!
Sóc el ratolí Pérez.
T'has oblidat de mirar sota el coixí
- Ai! M'he despistat molt! Ho sento!
Miraré sota el coixí quan arribi a casa. - va dir-li la nena

A la tarda, quan va arribar a casa, va mirar de seguida sota el coixí i va trobar uns cromos de la Monster High.

La Nerea va estar molt contenta i li va donar les gràcies al ratolí Pérez.

Conte contat,
ja s'ha acabat